

Ὅσο κι ἂν δὲν πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ αὐστηρὸς γιὰ τίς πολεμικὲς παραστάσεις, νομίζω ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ ἐπιείκεια γιὰ τὸ θέαμα ποὺ παρουσίασε ὁ Θίασος Ἀνδρεάδῃ. Καὶ τὸ ἔργο καὶ τὸ ἀνέβασμά του εἶναι κατώτερα κάθε κριτικῆς. Ὁ κ. Μπόγρης, στὸν ὁποῖο εἶχαμε ὅλοι στηρίξει ἐλπίδες, ἐκμεταλλεύθηκε τὴν ἐπικαιρότητα μ' ἓναν τρόπο ἀσύγγνωστο σ' ἓνα συγγραφέα. Τὸ ἔργο του δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ ἓνα κατασκευάσμα αἰσχροῦς ποιότητος. Ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω ὅτι στὴν τελευταία πράξη, γιὰ νὰ συγκινηθεῖ καὶ νὰ ἐνθουσιασθεῖ δῆθεν τὸ κοινό, ἐμφανίζονται στὴν πρώτη γραμ-

μὴ τῆς φωτιάς, τὴν ὥρα ποὺ γίνεται ἐπίθεση, διάφορες κοπέλες Ἑπειρώτισσες καὶ χορεύουν, καὶ τὶς κοιτάζουν ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου, ποὺ συγκεντρώθηκαν ἐκεῖ μόνο γιατί ἔτσι τὸ θέλησε ὁ συγγραφέας. Μέσα σ' αὐτὰ εἶναι καὶ μιὰ κοπέλα ποὺ τυχαίνει νὰ εἶναι κόρη τοῦ ἐνός, ἀδερφή τοῦ ἄλλου καὶ ἀρραβωνιαστικιά τοῦ τρίτου. Τὸ ἐλληνικὸ ὁμῶς κοινὸ εἶναι ἔξυπνο καὶ ὑποδέχθηκε τὸ ἔργο μὲ τὴν ψυχρότητα ποὺ τοῦ ἀξιζε.

Τὸ ἀνέβασμα καὶ τὸ παίξιμο ἦταν ἐφάμιλλα μὲ τὴ χυδαῖότητα τῆς ἐμπνευσης τοῦ κειμένου.

Ἡ Κα' Ἀνδρεάδῃ, ποὺ ἔχει καλλιτεχνικὸ δαιμόνιο μέσα της, εἶναι δυνατό νὰ μὴν ἀντιλαμβάνεται πόσο «χαμηλὰ ἔχει κατεβεῖ τοῦ κακοῦ τῇ σκάλα»; Εἶναι δυνατόν σὲ ὥρες περισυλλογῆς, ὅταν ἀπολυτρώνεται ἀπὸ τὴ ματαιοδοξία ποὺ τὴν ἐσπρωξε νὰ γίνῃ πρωταγωνίστρια, νὰ μὴν ἀναγνωρίζει ὅτι μόνον ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση γιὰ τὸ ταλέντο της μὲ εἶχαν παρακινήσει νὰ ἐπιμένῃ ὅτι ἡ θέση της ἦταν στὸ «Βασιλικὸ Θέατρο», καὶ μόνον ἐκεῖ; Ἐκεῖ θὰ εἶχε γλιτώσει ἀπὸ ἕνα κατάντημα ποὺ τὸ παρακολουθῶ μὲ ἀληθινὴ καὶ βαθιὰ λύπη, γιατί ἦτανε ἀξία πολὺ καλύτερης τύχης.